

Jarmila Raisová:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické jako společenství služby a lásky

Bakalářská práce, 2010

Posudek vedoucího práce

Předložená práce si klade za cíl popsat ideál sborového života v pojetí ČCE, na příkladu vinohradského farního sboru ukázat, do jaké míry se daří tento ideál naplňovat, a nakonec navrhnout možné cesty ke zlepšení současného stavu. Práce má 33 strany vlastního textu, avšak v řádkování 1, takže počet normostran by se blížil čtyřiceti. V seznamu literatury uvádí autorka 12 titulů, které sice pokrývají základní zdroje k danému tématu, bakalářská práce by si však jistě zasloužila hlubší a obsírnější studium. V příloze pak práci doplňují reprodukce obrazů, o nichž se autorka v textu zmiňuje, a dva základní církevní dokumenty.

Struktura práce odpovídá standardní metodice praktické teologie: po úvodní kapitole následují informace o ČCE a jejím sborovém životě, v nichž autorka čerpá z biblických textů a z vnitřních dokumentů církve (kapitoly 2, 3 a 4). Další dvě kapitoly (5 a 6) ukazují konkrétní situaci ve vybraném sboru, včetně problémových (konfliktních) oblastí. V posledních kapitolách se navrhuje cesty ke změně: jedna vychází z psychologické teorie překonávání konfliktů (kap. 7), druhá je postavena na teologickém principu svátosti Večeře Páně jako smíření (kap. 8). V celkovém vyznění působí poněkud nevyváženě, že je věnován příliš velký prostor popisným částem (s. 8 – 27) na úkor analýzy a samotného řešení problému (s. 27 – 37).

Klíčové téma práce – řešení konfliktů v církevním sboru – je spíše rozpracováno než skutečně do hloubky analyzováno. V psychologické oblasti se autorka omezuje na odkazy a citace jediného populárně odborného díla (Křivohlavý: Konflikty mezi lidmi), podobně se v teologické oblasti vedle hojných biblických citací odkazuje na Filipiho a Bonhoeffera.

Z formálního hlediska působí práce dobrým dojmem, odpovídá požadovaným standardům. Pravopisné chyby se v ní sice objevují (např. s. 29 dole – před biblickým citátem chybí uvozovky; s. 32: „starší děti byli spokojeny“), ale v únosné míře. Na s. 9 je v pozn. 6 uveden jako citovaný autor Hromádka, jeho dílo však chybí v seznamu literatury. Při souvislém čtení na některých místech působí rušivě nadměrné členění textu do odstavců (např. na s. 13, 16, 26, 33), které vytváří dojem, jako by se autorka snažila skládat za sebou množství informací a myšlenek bez náležitého promyšlení jejich vnitřních souvislostí. Za úvahu by také stálo, zda je nutné přecházet v některých částech textu do první osoby plurálu (např. s. 19, 26), která působí zbytečně osobním, příp. moralizujícím dojmem.

Práci považuji za standardně zpracovanou bakalářskou práci, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení C – dobře. K dalšímu promyšlení a diskusi bych autorce položil následující otázku:

- Domníváte se, že křesťanské společenství je lépe disponováno k překonávání konfliktů než společenství, které není motivováno křesťanskou vírou? Zdůvodněte svůj názor.

V Praze dne 16. 8. 2010

Mgr. Michael Martinek, Th.D.